

La tribuna

Vuit anys perduts

Durant dues legislatures, DA no ha estat capaç de generar millores que permetin encarar el futur amb optimisme

VÍCTOR
Naudi

Durant el mes de juliol hem rebut un seguit de dades sobre l'evolució econòmica que mereixen reflexió.

L'informe de tancament de comptes del primer trimestre de l'any sobre l'execució del pressupost del Govern del 2018, posa de relleu que el consum intern es redueix en un 8,6% en relació a l'exercici passat.

Bàsicament aquesta dada es deu a la caiguda de la recaptació de l'impost general indirecte (IGI), que traduïda en xifres equival a una manca de recaptació de prop de tres milions d'euros. Altrament dit durant el primer trimestre de l'any la recuperació econòmica anunciada pel govern taronja no es veu ni en forat ni en finestra.

Segons dades estadístiques del mes de juny, en relació a l'any 2017, els assalariats creixen un 1,7%, la massa salarial un 2,9%, i el salari mitjà un 1,2% en un any, és a dir bastant per sota de l'IPC.

Un article de la periodista **Ma-**

rie Charrel, publicat al diari *Le Monde* el dia 4 de juliol, deia que a l'OCDE li preocupava l'estancament des salaris més baixos. Afegia que era la paradoxa de la represa econòmica..., i segons l'OCDE, «que la millora constatada en relació a la contractació dels empleats, es veia eclipsada per un estancament sense precedents dels salaris».

Malauradament a Andorra no ens en escapem, és una realitat que es constata des de fa massa dies.

En el tancament trimestral de comptes, veiem que els ingressos provinents de la taxa sobre el tabac cauen de prop de 17 milions d'euros. Al maig continuaven davallant, i seguit de passada, en el moment que escriu aquesta tribuna ben entrat el mes de juliol, el Govern encara no ens ha tramès als consellers generals les dades dels ingressos per importacions del mes de juny, cosa que fa presagiar que les xifres no deuen millorar gaire.

El que sí que ha pujat el primer trimestre del 2018 és la despesa de personal que augmenta un 5,72 %, es dir 1,30% en xifres absolutes

D'ALTRA BANDA, el ministre de Finances anunciava en una roda de premsa, que tramitaria durant el mes de juliol un projecte de crèdit extraordinari per poder fer front al paga-

EL PERIÒDIC

En el tancament trimestral de comptes, veiem que els ingressos provinents de la taxa sobre el tabac cauen de prop de 17 milions d'euros

ment als comuns del que resta de les transferències corresponents a l'exercici 2017. Uns quants milions d'euros suplementaris.

Caldrà esperar a finals d'any per conèixer les aportacions que haurà de fer el Govern per a la branca malaltia de la CASS, i per al SAAS.

Amb totes fa difícil d'imaginar que a finals d'any el pressupost tindrà superàvit, i per molt que el ministre **Cinca** no s'hagi cansat de repetir que el marc pressupostari s'ha de complir al

final del mandat, veurem quins canvis fa a la llei de la Regla d'or que li permeti justificar el compliment o, més aviat, el seu incompliment.

Arribem al final de dues legislatures, en les quals els ministres i consellers generals de DA, confortablement apoltronats, no hauran estat capaços de dur a terme les reformes estructurals necessàries per afrontar els reptes de futur. Tampoc han sabut generar una represa econòmica sòlida.

La despesa de la branca malaltia de

la CASS i la del SAAS no para de créixer. Les despeses de funcionament es disparen per sobre de les necessitats reals, la reforma de les competències i de les transferències comunals ha acabat sent un retrocés. El comerç davalla.

La inversió estrangera que ha promociat **Toni Martí** únicament ha generat una minva per als sectors ja existents al país.

La transformació del sector financer, obligada per altra banda, comporta que el sector perd massa salarial, acomiada personal i en prejubila si us plau per força.

Els ingressos que rep l'Estat de la indústria del tabac s'acaben, per molt que **Toni Martí** s'entesti en fer creure que una falsa transitòria de 30 anys, sigui un gran èxit. La realitat és que no ha estat capaç d'aconseguir una alternativa per reconvertir el sector i equilibrar els ingressos de l'Estat.

Al punt on estem, la situació que ens deixarà el Govern de **Toni Martí** és alarmant.

De moment una de les primeres accions que caldria emprendre es llançar el consum intern, massa vegades oblidat i una de les branques més sòlides del nostre PIB, per això cal millorar els salaris més baixos. ≡

Conseller general d'SDP